ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΛΗΣ ΕΠΙΣΦΑΛΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΩΝ

Εισήγηση του Σωματείου Βάσης Ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων για την εκδήλωση – συζήτηση στην νομική με θέμα τα νέα εργασιακά καθεστώτα, άνεργοι – προσωρινοί – «ωφελούμενοι» - μπλοκάκιδες.

Στις μέρες μας βρίσκεται σε εξέλιξη, μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε ότι μέχρι τώρα θεωρούσαμε εργασιακά δικαιώματα. Το οκτάωρο, ο βασικός μισθός, τα δώρα των γιορτών, οι συλλογικές συμβάσεις, είναι μερικές μόνο από τις κατακτήσεις ταξικών αγώνων ενός και πλέον αιώνα που έχουν γκρεμιστεί. Κι αν μέχρι πρόσφατα, θεωρούταν σχετικά εφικτό το να έχει κάποιος δουλειά, σήμερα, καθεστώς έχει γίνει η ανεργία και η επισφαλής εργασία, κάτι το οποίο μεταφράζεται σε σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης για εκατομμύρια ανθρώπους. Τα τελευταία μέτρα των μνημονίων προβλέπουν εξευτελιστικούς μισθούς κυρίως για τους νέους και ακόμα πιο εξευτελιστικό επίδομα για τους ανέργους, την ίδια στιγμή που οι τιμές σε βασικά αγαθά εξακολουθούν να είναι πολύ υψηλές, χωρίς φυσικά να υπάρχει καμία προοπτική μείωσής τους, ενώ και η ανεργία συνεχίζει να αυξάνεται ασταμάτητα. Οι αριθμοί και τα γραφήματα για την αύξηση της ανεργίας δεν είναι εικόνα στα δελτία ειδήσεων αλλά η σκληρή εικόνα της καθημερινότητας, με τους άστεγους να γεμίζουν όλο και περισσότερες γωνιές της πόλης, ένα μεγάλο μέρος των ανέργων χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και οι ουρές στα συσσίτια να μεγαλώνουν.

Είναι γεγονός ότι ένα μεγάλο ποσοστό εργαζομένων δεν είναι οργανωμένο σε σωματεία και δεν καλύπτεται συνδικαλιστικά, είτε γιατί δεν υπάρχει αντίστοιχος φορέας στον κλάδο του είτε γιατί αποτελεί επιλογή του η μη συμμετοχή, λόγω εκφυλισμού του υφιστάμενου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, κομματικού ή εργοδοτικού. Πολύ περισσότερο το έλλειμμα της οργάνωσης εντοπίζεται στους ανέργους και επισφαλώς εργαζομένους, αφού πολλά κλαδικά σωματεία δεν τους αποδέχονται ως μέλη και έτσι καθίσταται ακόμα πιο δύσκολο το να συναντηθούν οι άνεργοι, να συζητήσουν και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Ο ατομισμός και οι προσωπικές λύσεις που πρότασσε το καπιταλιστικό σύστημα τις προηγούμενες δεκαετίες και που δυστυχώς ακολούθησε μεγάλο μέρος των εργαζομένων, οδήγησαν στην έλλειψη οργάνωσης και συλλογικοποίησης στους χώρους δουλειάς. Αυτή η λογική, επέτρεψε, μεταξύ άλλων, σε κράτος και κεφάλαιο να προχωρήσουν τους τελευταίους μήνες σε μια βίαιη διαδικασία ισοπέδωσης εργασιακών κεκτημένων, χωρίς να συναντήσουν διαρκή και οργανωμένη αντίσταση από την πλευρά των εκμεταλλευομένων. Σήμερα, που ο εκβιασμός της ανεργίας, της φτώχειας και της ανέχειας απειλεί όλο και περισσότερους ανθρώπους, η αυταπάτη ότι με ατομικές λύσεις θα μπορέσει να βγει κάποιος από αυτή την κατάσταση, έχει καταρρεύσει οριστικά.

Το τελευταίο διάστημα προκειμένου να μειώσουν, έστω και εικονικά, τα ποσοστά της ανεργίας και να κάμψουν τις αντιδράσεις των μακροχρόνια ανέργων, εμφανίζουν προγράμματα που ως σκοπό έχουν να εκμεταλλευτούν την ανάγκη των ανέργων για εργασία προκειμένου να περάσουν τους νέους εργασιακούς όρους που έχουν προκύψει από τα μνημόνια. Στην αρχή ήταν οι απογραφείς, μετά ακολούθησε η κοινωφελής εργασία και τώρα εμφανίστηκαν τα νέα προγράμματα κατάρτισης με πρακτική άσκηση. Κάθε πρόγραμμα εμφανίζει χειρότερους εργασιακούς όρους από το προηγούμενο. Παράλληλα βλέπουμε οι όροι που πρωτοεμφανίστηκαν πιλοτικά σε αυτά τα προγράμματα που έχουν γίνει καθεστώς, να εφαρμόζονται τώρα και στους υπόλοιπους εργασιακούς χώρους, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Μέσω όλων αυτών των προγραμμάτων προσπαθούν να εγκαθιδρύσουν τη νομιμοποίηση στις καθυστερήσεις πληρωμών, την μεσολάβηση τρίτων που νοικιάζουν τους εργαζόμενους, την κατάργηση επιδομάτων, δώρων, αδειών, το δικαίωμα στην απεργία. Προσπαθούν να εφαρμόσουν νόμους που υπερισχύουν του εργατικού δικαίου, αχρηστεύοντας την επιθεώρηση εργασίας και οποιαδήποτε εργατική διεκδίκηση δικαιωμάτων. Ενώ εξελίσσονται όλα αυτά οι γραφειοκρατικοί συνδικαλιστικοί φορείς όχι μόνο δεν αντιδρούν αλλά συμβάλουν στην εφαρμογή όλων αυτών. Το αποκορύφωμα όλων είναι η ίδια η ΓΣΕΕ που στα πεντάμηνα προγράμματα της κοινωφελούς εργασίας αντί να αντιταθεί έστω και προσχηματικά στους όρους που επιβλήθηκαν στους εργαζομένους σε αυτά συμμετείχε μέσω του ΙΝΕ στο πρόγραμμα αυτό ως εργοδότης εφαρμόζοντας πρώτη τους χειρότερους όρους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι απείλησε με απόλυση εργαζόμενους στο Βόλο που θα συμμετείχαν στην απεργία που είχε κηρύξει η ίδια.

Όλα αυτά τα μοντέλα της επισφαλούς εργασίας φυσικά δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της ανεργίας. Η συνεχής ανακύκλωση μεταξύ ανεργίας και επισφάλειας των εργαζομένων τους οδηγεί στην εξατομίκευση και στην απώλεια της ταξικής τους συνείδησης που προωθείται μέσω του κατακερματισμού της εργασίας ενώ παράλληλα τους αφαιρεί την έννοια της εξειδίκευσης στον εργασιακό τομέα και τους αναγκάζει σε συνεχή κατάρτιση και εναλλαγή του εργασιακού αντικειμένου. Παράλληλα πολλοί από όσους έχουν έστω και άτυπα μια σταθερή εργασία η σχέση μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη μετατρέπεται σε σχέση μεταξύ ελεύθερου επαγγελματία και εργοδότη χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα. Η ευθύνη και το κόστος της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης μεταφέρεται στον εργαζόμενο ενώ παράλληλα η εφορία και ο ΟΑΕΔ δεν αναγνωρίζουν στον εργαζόμενο με μπλοκάκι την ιδιότητα του ούτε ως μισθωτό ούτε ως άνεργο αλλά τον αντιμετωπίζουν ως αφεντικό.

Κάτω από αυτές τις νέες εργασιακές συνθήκες, πρέπει να μας απασχολήσει ο τρόπος που οργανώνονται ταξικά οι άνεργοι και οι επισφαλώς εργαζόμενοι που απασχολούνται σε όλες αυτές τις παροδικές μορφές εργασίας και τον τρόπο που συνδέονται μεταξύ τους αλλά και με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα. Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει μία συνεχής σύνδεση όλων αυτών των εργαζόμενων που είναι κάτω από το καθεστώς της ανακύκλωσης μεταξύ εργασίας και ανεργίας μέσα από την οργάνωσή τους σε σωματεία βάσης.

Ως άνεργοι και επισφαλώς εργαζόμενοι, αποκλεισμένοι από την εργασία και εντασσόμενοι στο κοινωνικό εκείνο κομμάτι που αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης, προχωρήσαμε στη δημιουργία ενός Σωματείου Βάσης Ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων, προκειμένου να διεκδικήσουμε συλλογικά αξιοπρεπείς όρους ζωής. Μέλη του σωματείου, μπορούν να είναι όλοι οι άνεργοι, ανεξαρτήτως από το αν είναι εγγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ, αν είναι πλήρως αποκλεισμένοι από την εργασία ή βιώνουν το καθεστώς της επισφαλούς εργασίας και τις ανακύκλωσης μεταξύ εργασίας και ανεργίας. Η δομή του σωματείου είναι οριζόντια και όλες οι αποφάσεις παίρνονται από τη γενική συνέλευση η οποία είναι το κεντρικό αποφασιστικό όργανο του σωματείου.

Προκρίνουμε τη δημιουργία επιτροπών εντός του σωματείου οι οποίες θα λειτουργούν παράλληλα με αυτό, πάνω στα θέματα της επισφάλειας και της παροδικής εργασίας. Με αυτή τη δομή θα διασφαλίζεται η συνέχιση των αγώνων που εξελίσσονται αποσπασματικά μέσα στους χώρους εργασίας, διαμορφώνοντας ταξική συνείδηση η οποία θα βασίζεται πάνω στη συνέπεια και το προχώρημα του ταξικού αγώνα. Με αυτόν τον τρόπο αποβάλλετε η λογική της ανάθεσης που υπάρχει ακόμα και στο εσωτερικό του κινήματος καθώς και η έννοια της «ειδίκευσης» και των «ειδικών» πάνω στα εργασιακά ζητήματα που πολλές φορές γίνονται πεδίο μικροπολιτικών συμφερόντων και τακτικισμών. Παράλληλα μπορούν να υπάρξουν διακλαδικές επιτροπές, μεταξύ σωματείων που λειτουργούν οριζόντια, στα κοινά θέματα που αφορούν τα νέα εργασιακά μοντέλα μέσα σε διαφορετικούς χώρους και κλάδους εργασίας. Όλες αυτές οι επιτροπές που προτείνουμε θα έχουν σκοπό να οργανώσουν όχι μόνο τα μέλη των σωματείων αυτών πάνω στα κοινά εργασιακά μοντέλα αλλά και να αποτελέσει ένα ευρύτερο πόλο συσπείρωσης των εργαζόμενων από διαφορετικούς κλάδους που θα αγωνιστούν πάνω σε κοινά εργασιακά προβλήματα.

Σκοπός του Σωματείου Βάσης Ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων είναι να αποτελέσει σημείο συνάντησης και ζύμωσης για τους ανθρώπους που βρέθηκαν εκτός παραγωγικής διαδικασίας, ανεξαρτήτως εργασιακού κλάδου και οδηγούνται στην απομόνωση κοινωνικά και εργασιακά. Να σπάσουμε τη λογική του ατομικισμού που εντέχνως καλλιεργήθηκε από το κράτος και τα αφεντικά και να αγωνιστούμε συλλογικά για αξιοπρεπείς όρους ζωής για όλους. Θέλουμε να σταματήσουμε να είμαστε μια δεξαμενή δούλων για τα αφεντικά, προκειμένου να ρίχνουν περισσότερο τα μεροκάματα και να έχουν ακόμα μεγαλύτερα κέρδη. Στην υπάρχουσα κατάσταση αγωνιζόμαστε για δουλειά για όλους με όρους αξιοπρέπειας, αλλά πολύ περισσότερο, αυτό που θέλουμε είναι να μη δουλεύουμε για τα αφεντικά, αλλά να εργαζόμαστε για την κοινωνία. Μια κοινωνία στην οποία δεν θα υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Έτσι καλούμε όλους τους άνεργους και τους επισφαλώς εργαζόμενους να οργανωθούν στο σωματείο βάσης καθώς επίσης να σχηματίσουν πρωτοβουλίες ανέργων, όσο μπορεί να υπάρξει σήμερα η δυνατότητα να κρατήσει κάποιος την κλαδική του ιδιότητα, μέσα στα υφιστάμενα εργατικά σωματεία, προκειμένου να διεκδικήσουν ισότιμα με τους συναδέλφους τους τα δικαιώματά τους. Ακόμα προτάσσουμε και υποστηρίζουμε τη δημιουργία δομών κοινωνικής αλληλεγγύης μέσα από λαϊκές συνελεύσεις και όχι μόνο, με οριζόντιο και αντιιεραρχικό χαρακτήρα και γενικότερα τη συλλογικοποίηση των ανέργων και μέσα σε τέτοιες δομές πέρα από το αμιγώς ταξικό εργατικό πεδίο. Αυτή είναι η συνθήκη που διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για την διασύνδεση του κοινωνικού και του ταξικού αγώνα στην βάση της αλληλεγγύης. Χτίζοντας αυτές τις δομές, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα κίνημα ανέργων που από τα κάτω θα αγωνιστεί μαχητικά και δυναμικά, με την παρουσία του στο δρόμο και τους χώρους δουλειάς, αδιαμεσολάβητα και αυτοοργανωμένα.

Το μεγάλο μας όπλο σε αυτόν τον αγώνα δεν μπορεί να είναι άλλο από την κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη εργαζομένων και ανέργων, μακριά από ξεπουλημένους συνδικαλιστικούς φορείς. Μια αλληλεγγύη που θα βασίζεται στο σεβασμό και το έμπρακτο ενδιαφέρον για το συνάδελφο, τον απολυμένο και τον άνεργο και όχι σε «φιλανθρωπίες», λογικές ανάθεσης και διαμεσολάβησης που μόνο μικροπολιτικά συμφέροντα μπορούν να εξυπηρετήσουν. Μια αλληλεγγύη που θα μας βοηθήσει να πάρουμε πραγματικά τη ζωή στα χέρια μας.

ΣΩ.Β.Α.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ **Β**ΑΣΗΣ **Α**ΝΕΡΓΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΦΑΛΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
Blog: swbanergwn.espivblogs.net
Email: swbanergwn@espiv.net